

COLLEGII FEVDALIS
DISPUTATIO VI.
DE FIDELITATE,

Quam

Christo auspice,

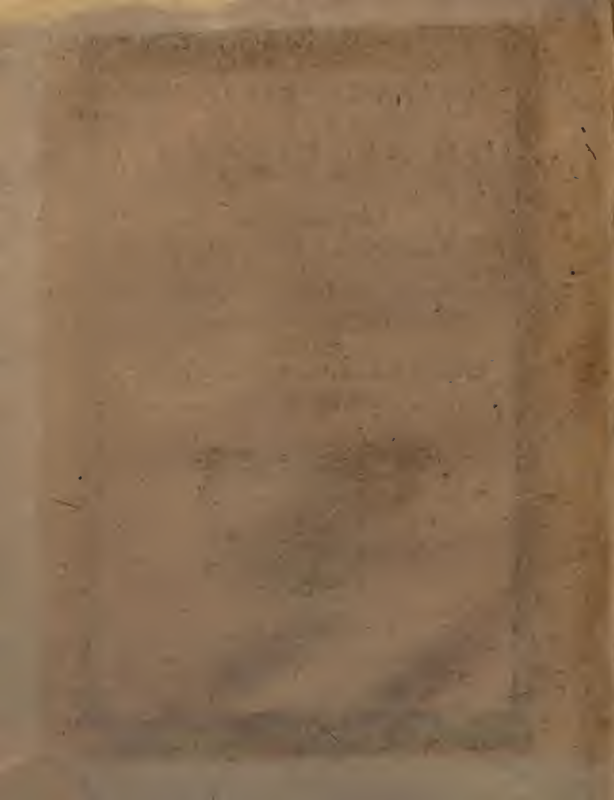
PRÆSIDE AMPLISS. CLARISSIMOQUE VIRO, THOMA FRANTZIO, IV-
risconsulto, jurisque feudalis in illustri Academia VVi-
tebergenfi Professore publico, defendendam
suscepit,

MATTHAUS SCHICORADUS.

Ad 27. Augusti.

WITEBERGÆ,
Typis M. Georgij Mulleri.
Ano M. D. XCVI.

Dictum est in disputationibus præcedentibus de essentiâ feudi; ejus origine & progressu; subjecto agente & patiente: de modis item dandi; restat de modo accipiendi agamus.

THESIS I.

Investiturâ peractâ accipitur Feudū; ita tamen ut præcedat fidelitatis promissio, quæ aut est jurata (a) aut injurata. (b)

(a) c. un. De juramen: fidel: & qual: vas: fûr: domino, c. un. de novâ form: fidel: Vvesen: 12. de feud: c. 3. n. 19. & passim relis qui Dd. (b) c. un. per quos fiat invest: c. un. in princ: de CC, Corrad: c. un. in princ: quæ fuit prima causa benef: am: & ibi Alvar: Vvesenb: d. tr: de feud: c. 3. n. 20. c. 3. n. 23. Zarz: par: 12. n. 34. Schurff: cons: 27. Cent: 1. Rebujs: declar: feud: divisi: 20. qui feudum dividit in jurabile, & non jurabile.

II.

Fidelitatis autem juramentum essentialia sex habet, ut scilicet Vasallus iuret ad sancta Dei Evangelia domino suo, incolume, tutum, honestum, utile, facile, possibile.

c. un. de form: fidel: c. un. de novâ form: fidel: c. un. qualiter jurare debeat vasal: dom: fid: Sigon: de regno Italia. lib. 4. in princ: anno 773 specul: tit: de feud: § 2. n. 64. Vvesenb: d. tr: de feud: c. 3. n. 27.

III.

Hoc igitur iuramento fidelitatis præstito debet vasallus tam clericus quam laicus (a) homagiū

A 2

(b) id

(c) id est omnia officia, in provincia & extra provinciam, (c) contra omnes, excepto Rege, Principe, & veteri domino. (d)

(a) c. nimis: extra de iurejuram: Alvar: c. 1. qualiter jurare debi: vasi: Curt: p. 2. qu: 4. (b) Bodin: de Repub: lib: 1. cap. 9. quamquam vocabulum homagii admodum sit παλιόνομον apud Feudistas: Vid: Lex: Hotom: (c) Dd. c. 1. de novâ form: fud: c. un: in fin: an ille qui interf: frat: dom: sui feudal: am: c. un: in fin: hic finitur lex, c. un: in fin: de prob: feud: al: per Fridr: VVesemb: d. ir: de feud: c. 1. v. 28. ZaZ: par: 7. n. 22. Dd. plures recensent quos iuramentum illud non concernit, sc: patrem, patriam, uxorem, &c. An verò contra semetipsum teneatur iurare dominum, absurdam statuiamus quæstionem, nec dignade qua verbum. Vt & illam, num contra proprium patrem & filium?

IIII.

Servitia autem illa quæ vasallus ut servus in ὑποτάξει non in κτίσει (a) domino præstat, duplicia; Personalia & Officialia.

(a) Vtiur hac distinctione Borch: desumptâ ex diog: Laertio (b) VVesf: d. ir: de feud: c. 9. & 10. n. 12. argumento C. un: si de fundo def: cont: feud: §. licet. Nos non minus rectè feudalìa servitia in naturalia & civilia distingui posse existimamus, quo tamen & D. VVesf: distinctio recidit.

V.

Personalìa sunt ad quæ vasallus tenetur vel ex mandato vel ex rogatu domini, ad eaque citatus nisi compareat imparientiæ causa feudum amittit. Ad officialia tenetur ex naturali obligatione, quæ δώροισι ἀντίδωρα retribuere iubet, & huic licet non satisfaciatur, feudum tamen non amittit,

d. c. un: si de feud: def: cont: sue: §. licet, c. un: Hic finitur lex, c. un: de fundo sine culpa non amitt: c. un: An ille qui interf: frat: §. non cogitur, ZaZ: d. parte 7. n. 27. VVesf: d. c. 9. & 10. n. 12.

Quæri.

Quæritur, si vassallus decedat relicto pluribus hæredibus, an quilibet ipsorum teneatur præstare domino iuramentum fidelitatis? Respondebimus per distinctionem, aut enim uni addicitur feudum, & tunc is solus præstabit iuramentum fidelitatis: (a) aut omnibus simul ex divisio, & ita singuli iurabunt. (b) Idem statuendum, si uno domino mortuo plures hæredes in eius demortui domini locum succedant.

d. c. un: si de feud: def: contr: fu: in fin: (a) d. c. un: §. omnes. si de investit: feud: contr: f. & ibi Alvar: d. c. un: de prob: fund: al: per Frid: Iacob. de S. & in verb: qui quidem n. 22. (b) d. c. un: si de feud: def: cont: fuer: Bl. in l. pen: C. ut in poss: legat: & l. 1. C. qui fil: distra: VVes: d. tr: feud: c. 8. n. 22. Caccial. obs: feud: 44. Ibi tamen dicitur: consuetudinem Germanis aliud obtinere.

Quæritur item, num dominus vicissim teneatur præstare iuramentum fidelitatis vassallo? negamus.

d. c. un: de nova form: fid: VVes: c. 8. n. 25. & argumento l. Qui bona. §. sed si. penult: D. de dam: inf: sunt qui dissentiant & inter eos Abb: in c. brevi: Extra, de iureiur: quen resutat ZaZ: par: 7. n. 52. sententia q. sue confirmande gratia allegat: Alex: cons: 13. eo: 2. Perfi: sed dominus feudi vol: §. Francisc: de Aret: cons: 13.

Iuramentum verò fidelitatis in omnibus feudis speciebus necessarium statuimus. (a) Fit tamen interdum ut vel lege, (b) vel pactis (c) omitti possit. Numquam verò in feudo ligio. (d)

(a) c. un: §. nulla. Per quos fiat investit: c. un: de controu: r: int: episc: & vassall: VVesen: l. 2. d. tr: de Feud: c. 8. n. 19. (b) ut in p: b: c. un: si de feudo def: contr: inter dem: & og: vass: 1. n. 2: quo temp:

temp: miles inv: pet: debeat, (c) d. c. un: in fin: per quos fiat invest: c. un. §. Et alia: quæ fuit prima causa ben: am: (d) Theolof: sytag: lib: 6, cap. 2. §. Itaque & ibi laudat Bald: in cap: cæterum de judic: & Mart: Laud: c. un: qui feud: dare poss: Dissentit Wefenb: d. tr: de feud: c. 8. n. 19, qui feuda impropria (quæ malè nomine Feudorum Francorum ipsi veniunt) ab hoc jaramento excepta statuit.

IX.

Remisso juramento fidelitatis, fidelitas tamen ipsa numquàm remittitur, teneturque vasallus per non-sacramentum (ut dicitur c. 1. in fin. qualiter dominus propr. feud. priv.) nihilominus ad omnia illa, quæ juramento comprehenduntur.

Zas: in proæm: feud: 122. Ioan: Raynald: in secunda div: feud: Ioan: Berber: q. 2. tit: de feud: Zasius p. 6. n. 34. Curt: p. 1. §. ult: Borch: c. 1. n. 2. ibique allegati Rolard: à Valle. consil: 50. n. 8. vol: 3. Afflict: decisi: 129. Roland: à Val: consil: 35. n. 6. vol: 4. Hannet: lib: 4. c. ult: Duar: c. 2. n. 3. Sonsbek: part: 2. n. 34 & c.

X.

Nobiles sunt quæstiones, numquid iuramentum fidelitatis etiam per Procuratorem deferri possit? (a) & an per idoneum substitutum servitia quoque præstari possint? (b) Vtrumq; adfirmamus.

(a) c. un: §. fin: per quos fiat invest: c. un: §. 2. vers: Item invest: de not: feud: Wefenb: d. tr: de feud: c. 8. n. 24. Bald: l. unica §. ne aut: c. de caduc: toll: Item c. un: quo tempore mil: Alvar: ibidem & in c. un: si de feud: des: controv: §. omnes filij. Mart: Laud: & alij quos allegat Jacob. de S. G. & c. Quod ita tamen adfirmatum volumus, ut sententiæ Molinæ nihil detrahatur, qui ait dominum injuriam compelli non posse, ut alium nomine vasalli admittat ad sacramentum, cum sit personalissimum. Træsertim si paratus sit largiri tempus quo vasallus præsens præsentem convenire, ipsique juramentum fidelitatis præstare possit. De consuet: Feud: §. 28. n. 6. (b) c. un: si de feud: des: conti: fuer: §. S. quis & ibi Dd. Wef: d. tr: de feud: c. 9. & 10. ibiq; alleg: Schurff: cons: 108.

Fide.

Fidelitate promissâ sive iuratò sive iniuratò, necesse est sequatur possessionis adpræhensio.

c. un. de novâ form. fidel: c. un. de probib: feud: alien: per Frid: c. un. quo temp: mil: invest: pet: debeat, ex quib: alleg: & c: dis- cere est inditi annum & mensẽ reliquis investit: petentib: annum & diem concedi.

Ea quò minùs fiat in causâ nonnunquam dominus, qui moram facit in mittendo vasallum in vacuam possessionem, ad quod tamẽ iure compelli potest, atque ut interesse solvat cogi. (a) Nonnunquam vasallus in apprahendendâ possessione nimis morosus.

(a) *c. un. § 5. si de feud: def: contr: sit inter dom: & ag: vas: c. un. si de investit: feud. contr. fuer. in princ. Vvesenb. d. c. 2. n. 29. Immo & testatum aliquod petenti vasallo dominus dare cogitur, quod scilicet si fors controversia ipsi moveatur, probationem faciat, Vves. d. c. 2. n. 13. Zaç. parte 7. n. 58. (b) d. c. un. de prohibita feud. al. per Frid. d. c. un. quo temp. miles invest. pet. deb.*

Corollaria зкпнлх.

Teneturne vasallus domino præstare auxilium in causâ iniustâ? Idem negamus.

Teneturne vasallus ligius auxiliari domino cōtra confœderatum, item dominum? & adfirmabimur & negabimus exercitij gratiâ.

ἡ ἀπομνηστεία ἢ μὴ μνηστεία.